

Støt POV - og få Stefan Zweigs *'Stjernestunder'*

Støt **POV's arbejde** som uafhængigt medie og modtag e-bøger, invitationer til POV Talks, medlemsbrev m.m.

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Vores mand i Amerika: Ambitiøst og komplekst drama er æstetisk vildt

Publiceret 14/08/2020 i Kultur/Film
af **Frederik Bojer Bové**

FILM // ANMELDELSE: Ambitionsniveauet er sjældent højt i Christina Rosendahls film om diplomaten Henrik Kauffmann. Tingene går ikke op i en højere enhed, istedet skaber en overflod af æstetiske idéer et kubistisk portræt af et komplekst menneske.

stod til rådighed for amerikanerne frem for Nazityskland, så viste Christina Rosendahls tidligere film *Idealisten*, om Thule-sagen, at der også var negative konsekvenser ved at give amerikanerne adgang til grønlandsk territorie. Men det virker Kauffmann mildest talt totalt blind for.

Æstetiske pointer

Der er et absolut vidunderligt lille klip, hvor Kauffmann kigger på et indrammet billede af Christian X, hvor hans eget ansigt spejler sig i glasset, så de to mænd nærmest smelter sammen. “*Du er en konge*”, hvisker hans kone til ham. Han smiler.

Er Kauffmann idealist, eller er han magtskyg? Som så meget andet i filmen får vi aldrig noget endeligt svar. Det gør vi heller ikke på det centrale spørgsmål i forholdet mellem Henrik og hans kone Charlotte: Havde Henrik tidligere et forhold til Charlottes søster Zilla? Der er intet af den dramaturgiske hurtige forløsning, vi ellers er vant til i dansk film, men til gengæld giver det komplekse forhold anledning til en forrygende dialog mellem Charlotte og Franklin Roosevelt, en sjældent velskrevet dialog, og så endda på engelsk! Igen en scene, der er fremragende fotograferet.

“

At have en kapacitet som McLaughlin giver nye muligheder i dansk film. Der kan kommunikeret med billederne på en helt særlig måde.

Der er samlet et helt fantastisk hold sammen til den her film. Manuskriptet er skrevet i samarbejde med Kristian Bang Foss, lyden er som altid hos Rosendahl af Peter Albrechtsen. Men fremhæves må først og fremmest fotograf Louise McLaughlin. Den unge fotograf imponerede med de sublime billeder i Annika Bergs *Team Hurricane*, men det er første gang hun filmer en stor dansk mainstream-produktion. Og det er ganske enkelt et kæmpe gennembrud.

McLaughlin har en udsøgt rumforståelse, en glidende langsommelighed, og filmens første lange klip, fra det sanatorium hvor Kauffmann døde i 1963, er ganske enkelt det smukkeste komponerede klip i nogen dansk film i år. At have en kapacitet som McLaughlin giver nye muligheder i dansk film. Der kan kommunikeret med billederne på en helt særlig måde. Og det udnytter Rosendahl virkelig til fulde.

Sprængt itu

Det er ganske enkelt den mest ambitiøse danske mainstream-film i årevis, et nybrud i den specifikke danske genre ‘Biografklub Danmark film’. Ved at spille på så mange flere strenge, ved at udnytte rum, lys, lyd, radio, spejle, ved at skabe levende biskarakterer, der kommenterer handlingen som virkelige mennesker, så skabes der så meget mere at tænke over.

“

Hvert enkelt element fortæller en egen historie fra en egen vinkel, og resultatet er et nærmest kubistisk

svømmepølen ved ambassadeboligen i Washington, hører glad jazzmusik på lydsporet, men så mixes der en kollage af lyde fra den onde samtid indover. Taler fra Hitler. Heilende skarer. Bomber.

Ondskaben trænger sig på. Men det er ikke så simpelt som så. Det er ikke mixet som en flydende indtrængen, men som et brud. Et skift. Reglerne er brudt. Og det er så her dilemmaet kommer: Skal man tilpasse sig et brud efter bedste evne? Eller skal man selv begynde at bryde regler?

“

Helt kort fortalt, så er *Vores mand i Amerika* den æstetisk mest ambitiøse danske film i ualmindelige tider, hvis vi ser bort fra, hvad Lars von Trier render rundt og har gang i.

Det som er så fascinerende og suverænt ved *Vores mand i Amerika* er, at det blot er én af mange mulige tematikker. Lydsporet kan formidle en tematik, brugen af spejle en anden, de glidende kamerabevægelser en tredje. Og plot og skuespil, inspireret af virkelige begivenheder, føjer flere facetter til.

Helt kort fortalt, så er *Vores Mand i Amerika* den æstetisk mest ambitiøse danske film i ualmindelige tider, hvis vi ser bort fra, hvad Lars von Trier render rundt og har gang i. Og selvom det også er klart, at Christina Rosendahl ikke er nogen stilstil, i den forstand at hun ikke dyrker én stil hele filmen igennem, så gør de unormalt mange æstetiske lag lige præcis det, de gerne skulle: Skaber en kompleks film med ualmindelig mange lag, som man kan se igen og igen.

Den komplekse Kauffmann

Kompleks æstetik til en kompleks fortælling. Om en kompleks person. Diplomaten Henrik Kauffmann (Ulrich Thomsen, perfekt uudgrundelig) forudser Tysklands besættelse af Danmark, men bliver chokeret over den manglende modstand, og at såvel regering som Kong Christian bliver i landet i stedet for at flygte i eksil.

Vores Mand i Amerika - Trailer

Han udnævner sig selv som repræsentant for det *frie* Danmark, og nægter at vende hjem, da han tilbagekaldes af samarbejdsregeringen. Men det er ikke nemt at drive en ambassade på egen hånd. Og så starter et diplomatisk spil, hvor Grønland bliver den helt store brik, uden dog at grønlænderne selv bliver spurgt.

25 KR./MD. →

50 KR./MD. →

100 KR./MD. →

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

FREDERIK BOJER BOVÉ

SENESTE ARTIKLER

Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og essays i et skarpt ugebrev.

Det er selvfølgelig **HELT GRATIS** at modtage, og du kan uforpligtende tilmelde dig her →

Emailadresse

Fornavn

Efternavn

J A T A K !

M E S T L Æ S T E

Der findes film, hvor alt går op i en højere enhed, hvor alle aspekter af filmen kommunikerer de samme pointer. Det er ikke sådan en film, *Vores Mand i Amerika* er. Det er også en film, der lidt stritter i alle retninger. Der er også en frisat leg med æstetikken, som når f.eks kameraet følger en kvinde ned i svømmepølen, et klip der kendes fra både *Boogie Nights* og den sovjetiske propaganda-film *Jeg er Cuba*. Det samler sig ikke.

Der er et klip, der gentages, vi ser det både til start og til slut. Det er Henrik Kauffmann opdelt og spejlet i et væld af små spejle, fragmenteret, set fra alle vinkler. Sådan er filmen også. Hvert enkelt element fortæller en egen historie fra en egen vinkel, og resultatet er et nærmest kubistisk portræt. Hvilket er ganske passende for den mystiske mand.

Vores mand i Amerika

110 min

SF Studios

Fotocredit: Pressefoto

Facebook kommentarer

0 kommentarer

Tilføj en kommentar ...

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her

JÅ TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at støtte vores